

(Kort bemærkning).

**Søren Kolstrup (EL):**

Jeg bed mærke i en interessant formulering fra fru Vibeke Peschardts side, nemlig at vi selvfølgelig skal prøve at minimere affaldsbjergene. Jeg er meget enig med den radikale ordfører deri, men indebærer det synspunkt, at Det Radikale Venstre vil være med til en revurdering af forbrændingsanlæg og biogasanlæg i relation til vedvarende energi?

Jeg skal minde om, at den tyske regering for øjeblikket er indstillet på at hive alt med forbrænding og biogas ud af statistikken angående vedvarende energi, og det er for mig at se et meget, meget positivt skridt. Er det sådanne langsigtede mål – nu siger jeg udtrykkelig ikke kortsigtede, fordi jeg er forsigtig – men kunne det være et langsigtet mål for fru Vibeke Peschardt, når hun siger, at selvfølgelig skal vi have minimeret affaldsbjergene?

(Kort bemærkning).

**Vibeke Peschardt (RV):**

Nu mener jeg faktisk, hr. Søren Kolstrup blander tingene sammen. Jeg har to gange prøvet at forklare, hvad det egentlig er, jeg mener, men det kan være, jeg har gjort det dårligt.

Det er jo sådan, at affaldsmængden produceres af samfundet – det er den ene del – og hvordan skal man minimere affaldsmængden? Det er et meget, meget interessant spørgsmål. Det gør man måske ved at pålægge afgifter. Jeg synes nu ikke, det har virket specielt godt i de sidste år, men vi har i hvert fald prøvet at bruge afgiftsinstrumentet. Men hvordan får man folk til at bruge færre papkasser og købe færre fjernsyn og alt, hvad de i øvrigt kan købe for deres penge? Det er den ene side af sagen.

Så spurgte hr. Søren Kolstrup helt konkret, om vi skulle have en revurdering af vores politik – sådan måtte jeg opfatte det – vedrørende biogas- og forbrændingsanlæg. Jeg kender ikke de tyske modeller, men jeg må forstå hr. Søren Kolstrup sådan, at han ikke så godt kan lide forbrændingsanlæg, og at han synes, de skal helt væk. Med hensyn til biogasanlæg forstår jeg det til gengæld ikke, for skal vi have en ordentlig genanvendelse af det grønne affald, mener jeg selvfølgelig, at biogasvejen er den bedste. Man skal bare have en teknologi, der virker.

Hr. Søren Kolstrup må altså lige uddybe det med forbrændingsanlæggene for mig. I øvrigt tror jeg ikke, vi kommer så langt som til at kun-

ne undvære dem, men jeg kan jo ikke vide, hvordan teknologien ser ud om 50 år.

(Kort bemærkning).

**Søren Kolstrup (EL):**

Mit sidste konkrete spørgsmål gik blot på, om man ville hive forbrændingsanlæg m.v. ud af definitionen på vedvarende energi, som man nu lægger op til fra den tyske regerings side.

(Kort bemærkning).

**Vibeke Peschardt (RV):**

Det kan jeg ikke svare helt præcist på, for det må jeg jo have igennem hele den radikale gruppe. Min umiddelbare vurdering er, at det tror jeg ikke man vil, men jeg vil godt prøve at undersøge det.

**Søren Kolstrup (EL):**

Forleden modtog jeg som ordfører på miljøområdet et brev fra nogle grønne familier, som skrev, at de ville have det organiske affald tilbage i kredsløbet. De skrev videre:

»Vi vil have recirkulation af næringsstoffer. Vi vil have den naturlige næring tilbage til jorden uden problemer. Vi vil have komposterbart affald. Vi vil have mere komposteret affald.«

Sådan skrev de grønne familier, og derfor er kildesortering en nødvendighed, derfor er nedbrydelige emballager en nødvendighed, derfor er emballageposer, der kan nedbrydes, vejen frem, og derfor er komposteret affald vejen frem. Det var budskabet i den hilsen, som de grønne familier sendte.

Det springende punkt er imidlertid, om der er rum for, at de grønne familier kan vinde frem i Danmark. De grønne familier tror på en fremtid, hvor affaldsbjergene afskaffes til fordel for et liv med ren recirkulation, en virkelighed uden stigende affaldsbjerge, en virkelighed uden blind vækst, en virkelighed, hvor enhver borger får mulighed for at leve i overensstemmelse med de grønne hjerter. Men den virkelighed, vi møder i dag, hindrer rent faktisk disse grønne familier, disse grønne hjerter i at udfolde sig, i hvert fald udfolde sig maksimalt.

Hvis man ser på København, er København en skandale med hensyn til mulighederne for at lave kildesortering. Der er ikke nogen muligheder i København, bortset fra et par enkelte steder. Man kan hælde alle mulige slags affald i en sæk til affaldsforbrænding. Man lader hånt om kildesortering, man lader hånt om det økologiske kredsløb, og man lader hånt om mulighe-